

har man ment var tilstrækkeligt, for at Ejerne ikke skulde henvende sig til saadanne Folk med Dyr, der lide af smitsomme Sygdomme. Skulde det ærede Medlems Vædringsforslag blive vedtaget, vil det blive akkurat det samme som nu. Hvis Forslaget bliver vedtaget, og det er Meningen med det, at man vil give Kvakalvere Ret til at udøve Dyr-løgepraksis over for saadanne Tilfælde, hvorfor saa ikke sige det rent og klart, saa der ingen Misforstaaelse kan fremkomme? Noget andet vilde jo være, om der fra Folketingets Side var kommet en Udtalelse om, at man ønskede at saa Forholdene stillede friere, thi saa er jeg overbevist om, at Udvalget vilde have taget Sagen under Overvejelse og maaste skillet Forslag i saa Henseende. Der er imidlertid ikke kommet en saadan Udtalelse frem, og her er ikke andet, end hvad der tidligere er blevet vedtaget her, af det ærede Medlem inklusivt, saa at man ikke har ment, at der var Grund til at fravige dette. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 11 til 8 angaar, der er stillet af det samme ærede Medlem, udtalte den ærede Minister i Gaar, at Mindretallets Vædringsforslag i Grunden var mere konsekvent end Flertallets. Hvis jeg ikke tager Fejl, har man ogsaa i Udvalget taget under Overvejelse, hvorvidt man burde foretrække Mindretallets Forslag frem for Flertallets, men som bekendt havde Udvalget Samraad med den ærede Indenrigsminister, og da udtalte den ærede Minister sig bestemt mod Mindretalsforslaget, og derfor gif Flertallet den Gang ikke ind paa det. Man er bleven i Lovforslagets Spor ved at tage disse af Flertallet foreslaaede nye Sygdomme med ind i Bestemmelserne i § 8. Forøvrigt kan jeg fuldt ud slutte mig til Udtalelsen fra den ærede Ordførers Side, om at dette ikke er til Hinder for, at man kan tage denne Sag under Overvejelse paany for at se, om man til 3dje Behandling kan finde en Form, der tilfredsstiller baade det ærede Medlem og den ærede Minister bedre end det, der nu foreligger. Udvalgets Arbejde er hidtil gaaet ud paa saa vidt mulig at saa Enighed, for at det dog kunde lykkes efter saa mange Aars Førløb at finde Bestemmelser, som man kunde give Lovskraft. Med Hensyn til Erstatningspørgsmaalet tror jeg, at det er en billig Forderung, som er stillet fra Flertallets Side, naar man har sagt, at $\frac{2}{3}$ er for lidt. Vi ville imidlertid ikke gaa til at kræve fuld Erstatning, og vi nøjes derfor med $\frac{1}{2}$, men vi ønske, at Erstatningen bliver lagt helt over paa Statskassen. Hvorfor skal den enkelte Egn, hvor en saadan Sygdom opstaar, maaste efter en stor Maalestok, alene udrede denne Kvotabel? Det er

meget rimeligt, hvor et saadant Uheld indtræffer, at ligne Tabet derved over det hele, og det sker, naar Erstatningen udredes af Statskassen. Vi have jo ogsaa en Bestemmelse derom med Hensyn til Svinedifteritis, som jeg tillod mig i Gaar ved en Afbrudelse at minde den ærede Minister om, hvor man har lignet alle Udgifter over paa Statskassen. — Vædringsforslaget under Nr. 17 er taget tilbage, og det skal jeg derfor ikke opholde mig ved. Der er et andet Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Tisted Amts 1ste Valgkreds (Bach), det ærede Medlem for Frederikshavn (H. Madsen) og det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Henriksen), med Hensyn til Burderingen, som gaar ud paa, at de ville foretrække, at det kommunale Raad for 3 Aar ad Gangen vælger den ene Burderingsmand tilligemed en Suppleant, medens de to andre vælges i hvert enkelt Tilfælde, en af Politimesteren og en af Ejeren. Dette er et Spørgsmaal, der — det tror jeg nok, jeg tør sige — ogsaa har været under grundig Overvejelse og Behandling i Udvalget, og Flertallet har været af den Mening, at som Forholdet nu er ordnet, hvor det er Politimesteren, der udnævner de tre Mænd, har der ikke vist sig at være Grund til Klage, medens det, naar man skulde gaa til Udnævnelse af forskellige Autoriteter, let kunde føre til, at de paa forskellig Vis valgte Burderingsmænd kunde komme til at antage sig for at være Repræsentanter for Særstandspunkter, saa at der ikke saa let som nu vilde kunne opnaas Overenskomst. Tilmed har den nuværende Ordning i Praksis ikke voldt Ulempe, tværtimod, det er fra de aller fleste Sider erkendt, at der har fundet en ordentlig og rimelig Burdering af Kreaturerne Sted. Dette er Grunden til, at man ikke er gaaet bort herfra, men er bleven staaende ved Lovforslagets Bestemmelse, hvad jo ogsaa er gældende Lov. — Dernæst vil jeg med et Par Ord omtale Mindretallets Forslag til § 11 om, at andet Stykke skal udgaa. Det, der nu staar, er man gaaet ind paa og er enedes om ved de forskellige Behandlinger. Naar den ærede Indenrigsminister i Gaar udtalte, at det gif ikke an, som Flertallet havde foreslaaet, at lade „Orner“ udgaa af Forslaget, skal jeg minde den ærede Minister om, at Orner oprindeligt ikke have været med Ministerens eget Forslag, men at de ere blevne foreslaaede af Flertallet i et tidligere Udvalg. Naar man nu har ladet dette Forslag falde, eller rettere har foreslaaet, at Orner ikke skulde medtages under et saadant Syn, er det, fordi man er kommen til Erkendelse af, at det her er sær-